

Pokud se vám jeví nadpis lehce zmateným, vysvětlím. Název **Tóny cest** nese cyklus hudebních večerů pořádaný ostravskou tramskou kapelou

[Tempo di vlak](#)

. Nápad vznikl před deseti lety a kapela si každý měsíc, vyjma letních prázdnin, zvala zajímavé hosty z tramsko- folkovo-countryového rybníčku. Před pěti lety okolnosti vynutily přesun z původního kulturního domu Gama na Fifejdách do prostor zařízení příznačně pojmenovaného Akord. Letošní 15. říjen patřil stému pokračování této příjemné akcičky.

Večer obvykle začínají domácí Tempáci, příjemnou tradicí je i možnost vstupu zdarma, pokud dotyčný přinese „pekáč buchet“ – neboli jakýkoli zákusek v množství větším než malém.

Domácí výtvoři pak o přestávce slouží jako občerstvení všem návštěvníkům. Občas k tomu přibude i nějaké to promítání a povídání z cest. No, a nesmí chybět host – těch se vystřídalo už 65, někteří jednou, jiní vícekrát, jména známá jen místně i celorepublikové hvězdy. **Marod,**

Trempo di šlak

a podobná kamarádká recesistická uskupení, z krajů blízkých třeba

Sluníčko, Dobrá poloha, Celtic Cross, Křeni

a z opačných koutů republiky zas

Pavčina Jíšová, Nezmaři, Pacifik

... Opravdu si každý za ta léta mohl vybrat.

A jak probíhaly Tóny jubilejní? Význačný večer přinesl hosty hned dva. Zahájil „téměř domácí“

[BG Styl](#)

, nejčastěji se vyskytující mezi zvanými. Završil tak tucet účinkování a to zasluhuje ocenění – na scénu byl přinesen první z mnoha oslavných dortů. Předtím ovšem zazněly tradiční bluegrassové pecky a na jednu z nich,

Kentucky Girl

, nafasovali „hostky“ – dámskou část hostitelské kapely. Přídavkem si stříhli k velkému pobavení a radosti muzikantů i posluchačů tempácký

Zlatý déšť

v bluegrassovém hávu.

Poté **Libor Čenda Cenek** odložil mandolínu, chopil se mikrofону a své obvyklé moderátorské role, aby uvedl domácí.

Tempo di vlak nabídlo výlet do minulosti, projížděli repertoár od nejstarších písní až k novinkám, vybrali za každý rok jednu. Během vystoupení rozbalili dárek od **p. Kuklové a p. Bystroňové** – dort v podobě mašinky s pěti vagónky. Dle zpráv z kapely prý nejen vypadal, ale i chutnal výtečně. Navrhli také vylepšení dalších večerů přidáním karaoke show s dobrovolníky z publika.

Prvním dobrovolníkem byl povinně vylosován dvorní kameraman **Honza Halas** a k protestům, že nemá běžící text, nafasoval papír – nejsem si jistá, že se na něm kýžená slova písně *Velké plány*

opravdu nacházela. Na jeviště se též musel dostavit „ředitel Tónů“, neboli hlavní organizátor **Mirek Zajac Duda**

, který byl odměněn za svou záslužnou činnost dalším z mnoha dortů. Jelikož slavit je potřeba všemi možnými způsoby, překvapení toho večera nebrala konce. Kapela vlastním nákladem vydala upomínkové CD

Tóny cest

. Všichni účinkující stovky pokračování by se na něj sice nevešli, 26 písniček však tvoří dostatečně reprezentativní výběr hostů a zpříjemní jistě ne jeden zimní večer. To vše v rámci oslav nabídnuto za velice symbolických 50 Kč. Později CD bude samozřejmě také k dostání, i když za mírně vyšší cenu. Kapela neopomněla pozdravit písničkou ani dalšího oslavence – kamaráda

Franklina

z Angoly.

Poslední pauzou k vyvrcholení večera. Na pódiu téměř tma, jen světýlka svíček, tempáci tvoří sbor písní *Jen tak dál* – na židli sedí s kytarou [Vojta Kidák Tomáško](#), trampský písničkář, můj z nejmilejších. Krásné zakončení s písničkami starými i novějšími, jakož i veselými historkami, jak už bývá Kidákovým zvykem. Povídka o návštěvě nočního podniku pobavila stejně, jako básničky

Jardy

Wykrenta

či

třeba

Depresivní písnička

, znějící docela vesele,

Kolínská vrchovina

(již z nadpisu číší psina) – vlastně vůbec asi zaznělo těch smutně - krásných, na které jsem bývala zvyklá, méně, zato rozesmívacích se publiku dostalo v hojné míře. Závěrem samozřejmě nechyběl

Toulavej

, opět s doprovodem kapely.

Oficiální část plynule přešla v jam s nachystaným občerstvením pro tělo i ducha – tempáci dodali chlebíčky, jednohubky, Ryvolovky... Příjemný večer zahřál u srdíčka a všichni už se těšíme na další stovku. Kdo máte zájem, zajděte do Ostravy – Zábřehu. Na Nezmary 10.11. už to zřejmě nevyjde, ale zkuste třeba prosincové předvánoční Tóny s **Marien**.